Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31639
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

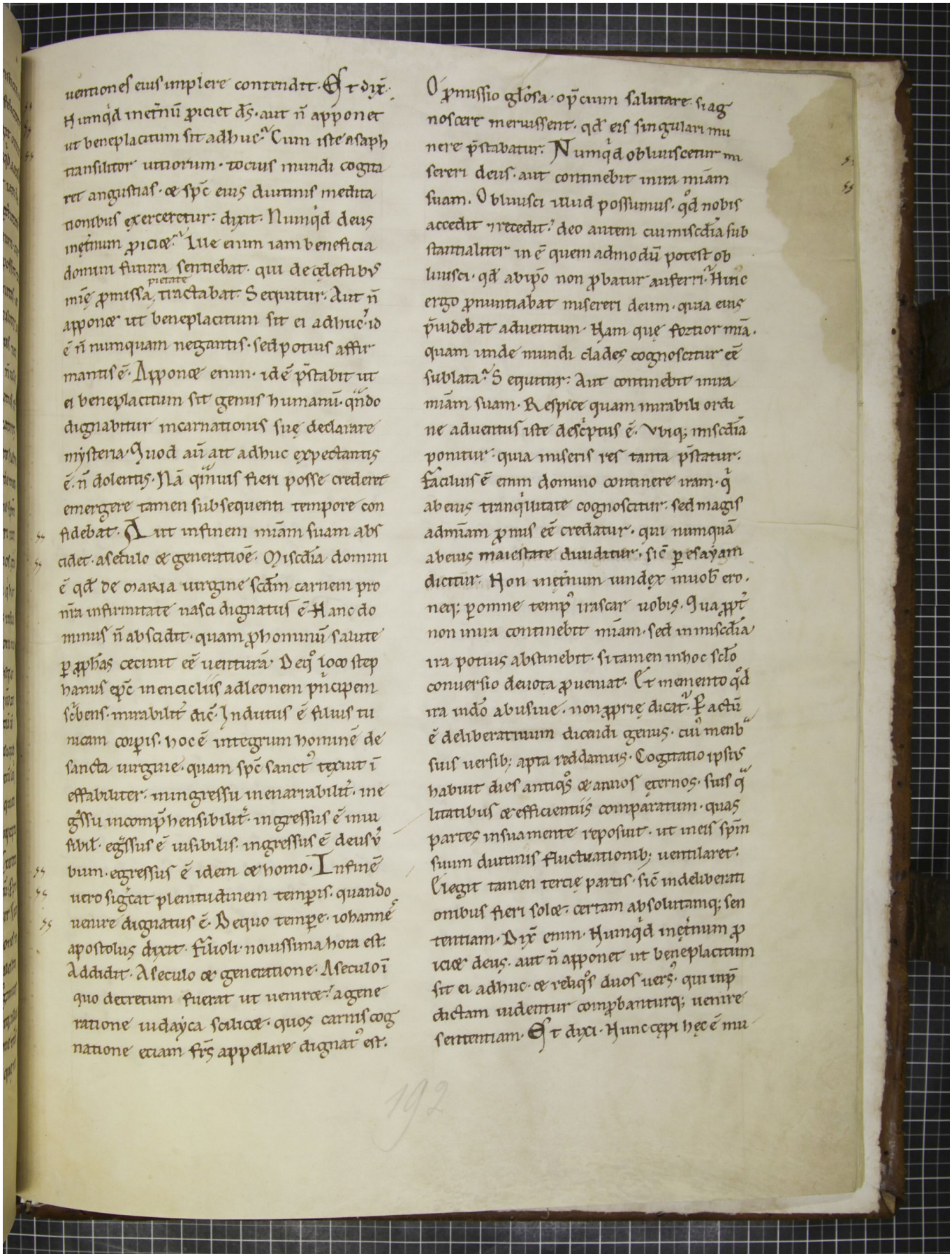

uemonesq̃ eius implere contendat. Et dixit.
Humq̃d metuũ placet dꝰ. aut ñ apponet
ut beneplacitum sit adhuc. Cum iste insaph
transilitor uitiorum. tocius mundi cogita
tiõ angustias. & spẽ eius diuinis medita
tionibus exerceretur: dixit. Numq̃d deus
metuum placet. Hec enim iam beneficia
domum suam seruebat. qui de celestibꝰ
miẽ pmissa, pietate tractabat. Sequitur. Aut ñ
apponet ut beneplacitum sit ei adhuc. id
ẽ ñ numquam negauit. sed potius affir
mauit ẽ. Apponet enim. id ẽ pstabit ut
ei beneplacitum sit genus humanũ. qñdo
dignabitur incarnationis suę declarare
mysteria. Quod aũ aut adhuc expectamus
ẽ. ñ dolemus. Nã qñus fieri posse credent
emergere tamen subsequenti tempore con
fidebat. Aut infinem miam suam abs
cidet. a seculo & generatiõe. Oiscdia domi
ẽ qđ de maria uirgine scam carnem pro
nia infirmitate nasa dignatus ẽ. Hanc do
minus ñ abscidit. quam phonuũ salute
pphas cecinit eẽ uenturã. Deꝰ loco step
hanus epc increclus adleonem pcipem
sẽbens. mirabiliꝫ dic. Indutus ẽ filius tu
nicam corpis. hoc ẽ integrum hominẽ de
sancta uirgine. quam spc sanctꝰ texuit i
effabiliter. ingressu inenarrabiliꝫ. ine
ssu incomphensibiliꝫ. ingressus ẽ inu
sibiliꝫ. egssus ẽ uisibilis. ingressus ẽ deus ẽ
bum. egressus ẽ idem & homo. Infinẽ
uero sigcat plenitudinem temporis. quando
uenire dignatus ẽ. De quo tempe iohannes
apostolus dixit. filioli nouissima hora est.
Addidit. A seculo & generatione. A seculo i
quo decretum fuerat ut uenire a gene
ratione iudaica solicet. quos carnis cog
natione etiam frs appellare dignatus est.
Oppressio glosa. opẽ cum salutare. sua
noscere meruissent. qđ eis singulari mu
nere pstabatur. Numq̃d obliuiscetur mi
sereri deus. aut continebit in ira miam
suam. Obliuisci illud possumus. qđ nobis
accedit. recedit. deo autem cui miscdia sub
stantialiter. in ẽ quem admodũ potest ob
liuisci. qđ abipo non pbatur auferri. Hinc
ergo pnuntiabat misereri deum. quia eius
pudebat aduentum. Iam quę fetior mia.
quam unde mundi clades cognoscitur eẽ
sublata. Sequitur. Aut continebit in ira
miam suam. Respice quam mirabili ordi
ne aduentus iste desceptus ẽ. Vbiq; miscdia
ponitur. quia miseris res tanta pstatur.
Salutis ẽ enim domino commanere iram. q
abeius tranquillitate cognoscitur. sed magis
admiam pmus eẽ credatur. qui numquã
abeius maiestate diuidatur. sic pesayam
dicitur. Non in finem undex iuuob ero.
neq; pomne tempꝰ irascar uobis. Quia ipse
non in ira continebit miam. sed in miscdia
ira potius abstinebit. si tamen in hoc scło
conuersio deiota pueniat. Et memento qđ
ira indo abusiue. non pprie dicat. Pactũ
ẽ deliberatiuum dicendi genus. cui membꝝ
suis uersib; apta reddamus. Cogitatio ipsius
habuit dies antiqs & annos eternos. suis q
utatibus & efficentiis comparatum. quas
partes in suamente reposuit. ut meis spiꝝ
suum diuinis fluctuationib; uentilaret.
Elegit tamen tercie partis. sic indeliberati
onibus fieri solet. certam absolutamq; sen
tentiam. Dixit enim. Humq̃d metuum p
icie deus. aut ñ apponet ut beneplacitum
sit ei adhuc. & reliqs duos uers. qui imp
dictam uidentur compbanturq; uenire
sententiam. Et dixi. Hunc cepi hec ẽ mu

192